

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził, iż I. G. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w związku z roszczeniem I. G. (1) o wypłatę zasiłku chorobowego

i macierzyńskiego z tytułu zgłoszenia do ubezpieczeń jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, powziął wątpliwość co do faktycznego podjęcia oraz prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej przez ubezpieczoną. Na podstawie dokumentów zewidencjonowanych w Kompleksowym Systemie Informatycznym stwierdzono, że od dnia 1 kwietnia 2014 roku I. G. (1) została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. ubezpieczenia emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zadeklarowana przez ubezpieczoną z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wykazana w dokumentach rozliczeniowych wynosi 8.000,00 zł za miesiąc od kwietnia do czerwca 2014 roku, 2.064,52 zł za miesiąc lipiec 2014 roku oraz za miesiąc od sierpnia do września 2014 roku - 0,00 zł. Zdaniem organu rentowego zgromadzone w postępowaniu kontrolnym dokumenty oraz złożone przez płatnika składek i osobę upoważnioną wyjaśnienia przemawiają za przyjęciem, że rzeczywistym celem podjęcia działalności gospodarczej nie był zamiar jej prowadzenia, ale skonstruowanie okoliczności faktycznych świadczących o rozpoczęciu i wykonywaniu tej działalności. Zakład (...) stanął na stanowisku, że działania I. G. (1) nie są zgodne z zasadami współzycia społecznego i służą osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych w tym systemie.

/decyzja - k. 1-6 akt ZUS/

W dniu 16 grudnia 2014 roku wnioskodawczyni I. G. (1) reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, iż mając na względzie prawidłowo ustalony całokształt okoliczności sprawy rozstrzygnięcie organu rentowego uznać należy za nieprawidłowe. W ocenie odwołującej niezrozumiałe jest kwestionowanie przez organ rentowy faktu wykonywania przez nią działalności. Z treści uzasadnienia skarżonej decyzji nie wynika bowiem, by poza bezpodstawnymi i krzywdzącymi przypuszczeniami

i domysłami, organ rentowy dysponował jakimikolwiek dowodami mającymi potwierdzić przyjęte przez niego twierdzenia. Ubezpieczona wskazała, że w latach 2006 – 2012 przebywała w Irlandii wykonując prace polegające m.in. na sprzątaniu pomieszczeń biurowych. Z uwagi na fakt, iż syn ubezpieczonej osiągnął wiek przedszkolny, razem z mężem podjęła decyzję o powrocie do Polski i wspólnym prowadzeniu restauracji, która z uwagi na trudności finansowe została zamknięta w listopadzie 2013 roku. Odwołująca podniosła, że w związku z tym, iż po 6 latach przebywania poza Polską nie miała szans na wykonywanie w Polsce zawodu zgodnego ze swoim wykształceniem (ukończyła studia na kierunku: Biologia i hodowla zwierząt) postanowiła, że rozpocznie prowadzenie własnej działalności związanej ze świadczeniem usług sprzątania, a więc zajmie się tym co m.in. robiła do tej pory w Irlandii. Podkreśliła, iż w trakcie prowadzenia restauracji, nawiązała wiele kontaktów z osobami, które były zainteresowane oferowanymi przez nią usługami sprzątania, ponadto dysponowała dużą ilością środków chemicznych, które pozostały po zamknięciu restauracji. Skarżąca wskazała, że w spornym okresie wystawiła 60 faktur VAT. Okoliczność ta dobitnie świadczy o tym, że rzeczywiście podjęła i wykonywała czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Kwoty, na jakie opiewały faktury nie były wysokie, co jest jednak uzasadnione charakterem wykonywanej pracy, natomiast wysokość poszczególnych wynagrodzeń uzasadnia formę płatności, jaką preferowała zarówno ubezpieczona jak i klienci. Przelewanie kwoty od 40,00 do 150,00 zł na konto ubezpieczonej było niewygodne, zwłaszcza dla tych klientów, którzy byli osobami starszymi, dla których dokonanie przelewu wiązało się z wizytą w banku. Ubezpieczona podniosła, że reklamowała swoją działalność, a także przekazywała informację o usługach innym osobom poprzez rodzinę, znajomych oraz dotychczasowych klientów, a także podniosła iż poniosła koszty związane z działalnością gospodarczą tj. zakupiła środki czystości oraz materiały niezbędne do wykonywania usług sprzątania. Wskazała, że w momencie rozpoczęcia działalności, nie przewidywała, iż będzie zmuszona do jej zawieszenia po 3 i pół miesiącach. Pomimo tego, że była w ciąży, jej stan zdrowia pozwalał na wykonywanie usług sprzątania. Odwołująca podniosła, że nie ma przepisów zabraniających zakładania działalności gospodarczej kobiecie w ciąży. Ostatecznie wskazała, że nieuzasadnione jest również kwestionowanie przez organ rentowy wysokości podstawy wymiaru składek. Organ rentowy z wysokości zadeklarowanej przez ubezpieczoną podstawy wymiaru składek wnioskuje, że działalność nie była przez nią wykonywana, pomimo, że nie jest uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 roku.

/odwołanie - k. 2-7/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z dnia 23 grudnia 2014 roku wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

/odповідь na odwołanie k. 18-18 odwrót/

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2015 roku pełnomocnik wnioskodawczyni popierał odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wnosił o jego oddalenie.

/stanowisko pełnomocnika wnioskodawczyni: 00:45:11, stanowisko pełnomocnika ZUS: 00:48:45 - płyta CD k. 108/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni I. G. (1) legitymuje się wykształceniem wyższym, posiada tytuł magistra inżyniera w zakresie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego oraz hodowli zwierząt. Wnioskodawczyni w latach 2006 – 2010 mieszkała w Irlandii wraz ze swoim mężem, gdzie wykonywała usługi sprzątania dla firmy (...) LTD. W tym okresie I. G. (1) i jej mąż – P. G. mieli jedno dziecko – syna O..

/kopia dyplomu – k. 167 akt ZUS, dokumentacja płacowa, potwierdzenia opłacania podatku i ubezpieczenia społecznego, umowa o pracę– k. 25-40, zeznania wnioskodawczyni: 00:02:11 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Po powrocie do Polski wnioskodawczyni wraz z mężem zamieszkała w domu jego rodziców w J. obok W., skąd obydwójce pochodzą.

/zeznania świadka P. G.: 01:32:44 – płyta CD k. 68, zeznania wnioskodawczyni: 00:02:11 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

P. G. z dniem 22 kwietnia 2013 roku podjął własną działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiotem było prowadzenie restauracji i punktu gastronomicznego Czarodziejska Chata w miejscowości J., I. G. (1) w okresie od dnia 15 maja 2013 roku do dnia 30 czerwca 2013 roku została zgłoszona przez męża jako osoba współpracująca, a w okresie od dnia 1 lipca 2013 roku do 30 listopada 2013 roku pracowała na podstawie umowy zlecenia. Restauracja została otworzona na

„majówkę”, a w listopadzie 2013 roku zamknięta, gdyż był to lokal sezonowy. Działalność ta okazała się niedochodowa i wnioskodawczyni wraz z mężem podjęła decyzję o zaprzestaniu jej prowadzenia.

/wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 73, zeznania świadka P. G.: 01:32:44 – płyta CD k. 68, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawczyni: 00:02:11 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Z dniem 5 grudnia 2013 roku P. G. dokonał zmian w wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej poprzez wskazanie jako przeważającego przedmiotu działalności: działalność agentów zajmujących się sprzedażą towarów różnego rodzaju. Obecnie mąż wnioskodawczyni jest agentem firmy z Irlandii, która zajmuje się sprzedażą osi do naczepek i przyczep, a jego praca wiąże się z częstymi wyjazdami. Firma zaproponowała P. G. przeniesienie się do miasta o lepszej lokalizacji i mąż wnioskodawczyni zdecydował się na przeprowadzkę do Ł..

/bezsporne, a nadto wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, zeznania świadka P. G.: 01:32:44 – płyta CD k. 68/

Z dniem 7 stycznia 2014 roku P. G. zawarł umowę najmu lokalu mieszkalnego w Ł.. W umowie wskazano, iż najemca oświadczył, że we wspólnym gospodarstwie domowym będą pozostawać trzy osoby.

/umowa z dn. 7.01.2014 r. – k. 78-82, umowa z dn. 1.07.2014 r. – k. 74-77/

Wnioskodawczyni planowała rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej polegającej na świadczeniu usług sprzątania w Ł. oraz w okolicach W., gdyż w te okolice często jeździł jej mąż w związku z własną działalnością zawodową. Wnioskodawczyni oraz jej mąż przekazywali ustnie informacje rodzinie i znajomym, że będzie się zajmować sprzątaniami, ponadto ubezpieczona zamieściła ogłoszenie na tablicy ogłoszeń w J. oraz umieściła reklamę na swoim samochodzie.

/zeznania świadka A. D.: 01:09:11 – płyta CD k. 68, zeznania świadka Ł. O.: 01:21:10 – płyta CD k. 68, zeznania świadka P. G.: 01:32:44 – płyta CD k. 68, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108, zeznania świadka Z. K.: 00:20:58 – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawczyni: 00:02:11, 00:30:48 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

W okresie od dnia 23 stycznia 2014 roku do dnia 31 marca 2014 roku I. G. (2) była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego na koncie męża jako członek rodziny.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 25 marca 2014 roku I. G. (1) złożyła wniosek w Urzędzie Miasta Ł. o wpis działalności gospodarczej do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej po firmą (...), której przedmiotem jest niespecjalistyczne sprzątnanie budynków i obiektów przemysłowych, wskazując jako datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej dzień 1 kwietnia 2014 roku.

/historia wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, potwierdzenie przyjęcia wniosku o wpis do (...) k. 102, zeznania wnioskodawczyni: 00:34:36 – płyta CD k. 108/

W momencie złożenia wniosku o wpis działalności gospodarczej do ewidencji I. G. (1) była w 2 miesiącu ciąży, termin planowanego porodu został określony na dzień 3 października 2014 roku. Wnioskodawczyni pozostawała pod opieką lekarza w Ł.

i w W..

/bezsporne, a nadto – kopia karty ciąży – k. 42-44, dokumentacja medyczna – koperta 50, dokumentacja medyczna – koperta 53, zeznania wnioskodawczyni: 00:30:48 – płyta CD k. 68/

W okresie od dnia 30 marca 2014 roku do dnia 2 kwietnia 2014 roku I. G. (1) przebywała w (...) Szpitalu (...) w W.

z rozpoznaniem zakażenia dróg oddechowych i zagrażającego poronienia. Po wykonaniu diagnostyki i wdrożeniu leczenia farmakologicznego wnioskodawczyni została wypisana w stanie dobrym z ciążą żywą.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 53/

Po wyjściu ze szpitala wnioskodawczyni czuła się dobrze, wróciła do Ł. i w dniu 3 kwietnia 2014 roku podjęła się wykonywania usług sprzątania w ramach działalności gospodarczej.

/faktura z dn. 3.04.2014 r. – akta ZUS, zeznania wnioskodawczyni: 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Z dniem 8 kwietnia 2014 roku wnioskodawczyni dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 kwietnia 2014 roku.

/kopia druku (...) k. 101/

Ubezpieczona wykonując działalność gospodarczą przede wszystkim korzystała z własnych środków czystości, początkowo były to środki, które zostały po zamknięciu restauracji.

/spis z natury – k. 17, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108,, zeznania świadka Z. K.: 00:20:58, 00:29:24 – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawczyni: 00:30:48 – płyta CD k. 68/

W okresie od kwietnia do lipca 2014 roku wnioskodawczyni w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonywała usługi sprzątania lokali mieszkalnych i biurowych:

20 usług sprzątania w J., 7 usług sprzątania w G., 17 usług sprzątania

w W., 6 usług sprzątania w Ś., 12 usług sprzątania w Ł.. Wnioskodawczyni wykonywała pracę w różnych godzinach i dniach. W ramach usługi sprzątania myła podłogi, odkurzała, ścierała kurze, robiła pranie, myła okna, łazienki, wynosiła śmieci.

/faktury – akta ZUS, zeznania świadka A. D.: 01:09:11 – płyta CD k. 68, zeznania świadka Ł. O.: 01:21:10 – płyta CD k. 68, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108, zeznania świadka Z. K.: 00:20:58 – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawczyni: 00:12:42, 00:23:21 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Mąż wnioskodawczyni przywoził ją z Ł. do G., do rodzinnego domu, w ramach swoich służbowych wyjazdów, gdzie wnioskodawczyni przebywała kilka dni, a w drodze powrotnej zabierał ją do Ł.. Zdarzało się, że pomagał jej wnieść środki czystości do sprzątanym mieszkań, czy pomieszczeń. Rodzina wnioskodawczyni i jej męża zajmowała się ich młodszym dzieckiem, w trakcie wykonywania przez skarżącą pracy poza Ł.. Gdy wnioskodawczyni sprzątała w Ł., dzieckiem zajmował się jej mąż.

/zeznania świadka P. G.: 01:32:44 – płyta CD k. 68, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108, zeznania wnioskodawczyni: 00:12:42, 00:42:55 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Wnioskodawczyni nie zawierała umów z klientami, ustalała z nimi zakres prac, cenę i rozliczała się wystawiając faktury. Z tytułu wykonanych usług sprzątania I. G. (1) wystawiła łącznie 62 faktury na kwoty od 40,00 zł do 150,00 zł.

/faktury – akta ZUS, zeznania świadka Ł. O.: 00:05:38 – płyta CD k. 108, zeznania świadka A. B.: 00:10:03 – płyta CD k. 108, zeznania świadka Z. K.: 00:29:24 /

Głównym miejscem wykonywania działalności gospodarczej A. D., w którego biurze wnioskodawczyni wykonywała usługi w ramach działalności była P., jednym z dodatkowych miejsc wykonywania działalności była Ł., gdzie znajdowało się biuro na ul. (...).

/wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 88, zeznania świadka A. D.: 01:09:11 – płyta CD k. 68, zeznania wnioskodawczyni: 00:12:42 – płyta CD k. 68 w zw. z 00:34:36 – płyta CD k. 108/

Wnioskodawczyni korzysta z usług biura rachunkowego, które zajmuje się sprawami księgowymi prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

/faktury za usługi księgowe, dowody wewnętrzne nr: składki ZUS – akta ZUS/

W spornym okresie wnioskodawczyni dokonywała zakupów środków czystości i artykułów biurowych w Ł. oraz w S. k. W..

/faktury zakupowe– akta ZUS/

W okresie od dnia 2 maja 2014 roku do dnia 5 maja 2014 roku I. G. (1) przebywała w (...) Szpitalu (...) w W. z powodu podejrzenia poronienia zagrażającego. Po wykonaniu diagnostyki wykluczono rozpoznanie wstępne i wnioskodawczyni została wypisana w stanie dobrym z ciążą żywą.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 53/

W okresie od dnia 12 maja 2014 roku do dnia 16 maja 2014 roku wnioskodawczyni ponownie przebywała w (...) Szpitalu (...) w W. celem obserwacji w kierunku niewydolności ciśnieniowo-szyjkowej. Po wykonaniu diagnostyki i wdrożeniu leczenia uzyskano stopniowe ustąpienie dolegliwości, wnioskodawczyni została wypisana w stanie dobrym z ciążą żywą.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 53/

W dniach 20 czerwca 2014 roku – 22 czerwca 2014 roku I. G. (1) przebywała w (...) Szpitalu (...) w W. z objawami nieżytu żołądkowo-jelitowego. Po wykonaniu diagnostyki i wdrożeniu leczenia uzyskano poprawę stanu zdrowia, wnioskodawczyni została wypisana w stanie dobrym z ciążą żywą.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 53/

I. G. (1) od dnia 9 lipca 2014 roku stała się niezdolna do pracy i wniosła roszczenie o wypłatę zasiłku chorobowego. Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim do dnia porodu.

/dokumentacja medyczna – koperta k. 50/

Wnioskodawczyni rozliczyła i opłaciła składkę od podstawy wymiaru w wysokości 8.000,00 zł za miesiące od kwietnia do czerwca 2014 roku, od podstawy wymiaru w wysokości 2.064,52 zł za miesiąc lipiec 2014 roku oraz za miesiące od sierpnia do września 2014 roku od podstawy wymiaru w wysokości 0,00 zł.

/bezsporne, nadto decyzja – k. 1-6 akt ZUS/

W dniu 14 października 2014 roku wnioskodawczyni urodziła dziecko – córkę L..

/odpis skróconego aktu urodzenia i zaświadczenie – k. 24, dokumentacja medyczna – koperta 85/

Od dnia 14 października 2014 roku skarżąca wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

/bezsporne, a nadto - decyzja - k. 1-6 akt ZUS/

I. G. (1) nie zawiesiła prowadzenia działalności gospodarczej, obecnie zajmuje się córką dla której szuka żłobka lub opiekunki.

/zeznania wnioskodawczyni: 00:39:42 – płyta CD k. 108/

W okresie od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku skarżąca z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej osiągnęła przychód: w kwietniu – 1.920,00 zł, w maju – 1.950,00 zł, w czerwcu – 1.700,00 zł, tj. łącznie w wysokości 5.570,00 zł, koszty uzyskania przychodów wyniosły 6.016,11 zł, strata wyniosła 446,11 zł.

/podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za okres od stycznia do czerwca 2014 r. – k. akta ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o załączone do akt dokumenty w postaci m.in. faktur, dokumentacji medycznej wnioskodawczyni, akt rentowych, dokumentacji finansowej płatnika składek oraz na podstawie zeznań świadków A. D., Ł. O., A. B., Z. K. – będących klientami wnioskodawczyni oraz świadka P. G. – będącego mężem ubezpieczonej oraz w oparciu o zeznania skarżącej.

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający, by wyjaśnić sporną okoliczność, a mianowicie, czy I. G. (1) z dniem 1 kwietnia 2014 roku faktycznie rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawczyni oraz świadków, w których wskazali na faktyczne czynności, jakie w spornym okresie wnioskodawczyni wykonywała w ramach prowadzenia firmy pod nazwą BELLA I. G. (1).

W ocenie Sądu zeznania świadków i wnioskodawczyni w niniejszej sprawie są jasne, logiczne i wzajemnie niesprzeczne. Wersję zdarzeń przedstawioną przez skarżącą potwierdzają liczni zgłoszeni świadkowie, zeznający w tej sprawie, którzy w większości są osobami obcymi dla ubezpieczonej, będąc osobami korzystającymi ze świadczonych przez nią usług, a zatem nie są zainteresowani sposobem rozpoznania sporu. Zeznania świadków i wnioskodawczyni w tym zakresie wzajemnie się uzupełniają i są wiarygodne, a dodatkowo znajdują potwierdzenie w przedstawionych przez skarżącą w toku postępowania dokumentach.

Wnioskodawczyni na okoliczność podejmowanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej czynności, przedstawiła liczne faktury za wykonane usługi, faktury kosztowe, za dokonywane zakupy środków czystości oraz materiałów biurowych. Nadto przesłuchani świadkowie wskazali, jakie czynności w ramach świadczonych usług wykonywała ubezpieczona oraz potwierdzili, że reklamowała ona swoje usługi.

Skarżąca i świadek P. G. w sposób niebudzący wątpliwości Sądu wskazali na podstawę podjęcia przez wnioskodawczynię decyzji o zarejestrowaniu własnej działalności gospodarczej, wyjaśniając, iż I. G. (1) po zamknięciu prowadzonej restauracji planowała rozpocząć własną działalność polegającą na świadczeniu usług porządkowych i ogłaszała to swoim znajomym, rodzinie, a także stałym klientom restauracji, prosząc o przekazanie swoich danych innym osobom, w celu zebrania informacji odnośnie zainteresowania tego typu usługami. Nadto podkreślić należy, że wnioskodawczyni była osobą aktywną zawodową, wiele lat pracowała w Irlandii, a następnie współpracowała z mężem przy prowadzeniu restauracji, dlatego zrozumiałym jest, że poszukiwała dla siebie zajęcia zarobkowego.

Dodatkowo I. G. (1) i świadek P. G. wyjaśnili, dlaczego pomimo przeprowadzki do Ł. wnioskodawczyni wykonywała przede wszystkim usługi w okolicach W., skąd obydwójce pochodzą, wskazując, że mąż ubezpieczonej często wyjeżdżał w te okolice służbowo i przywoził skarżącą, która mogła w czasie jego wyjazdów wykonywać zlecenia w ramach działalności gospodarczej. Zrozumiałym też jest, że ubezpieczonej łatwiej było pozyskać klientów w tych okolicach z uwagi na posiadanych tam znajomych i rodzinę. Natomiast w Ł. małżonkowie mieszkali od niedawna, dlatego I. G. (1) pozyskała w tym miejscu mniej klientów.

Za przyjęciem wersji wydarzeń przedstawianych przez odwołującą, przemawia także okoliczność kontynuowania przez nią do dnia dzisiejszego prowadzenia działalności gospodarczej, której nie zawiesiła i oczekuje na moment, gdy będzie mogła powierzyć opiekę nad swoim młodszym dzieckiem żłobkowi lub opiekunce.

Ostatecznie wskazać należy, że z przedstawionej dokumentacji medycznej przebiegu ciąży wnioskodawczyni wynika, że w momencie rejestrowania działalności gospodarczej była ona w początkowym okresie ciąży i nie miała problemów zdrowotnych, pomimo krótkotrwałych pobytów w szpitalu ani lekarz prowadzący, ani placówka medyczna, w której przebywała nie wystawili jej zwolnienia. Nadto pobyty wnioskodawczyni w większości były związane z chorobami niezwiązanymi z samą ciążą, ale mogącymi prowadzić do jej powikłania, stąd ubezpieczona przebywała na oddziale położniczo-ginekologicznym. Podkreślić w tym miejscu należy okoliczność, iż po przeprowadzeniu diagnostyki i wdrożeniu leczenia wnioskodawczyni po kilku dniach była wypisywana do domu w dobrym stanie zdrowia.

Wątpliwości Sądu, co do wiarygodności, budzi jedynie okoliczność podnoszona przez stronę odwołującą, co do przyczyn ustalenia wysokości podstawy wymiaru składek. Wskazała ona, że było ją na to stać, gdyby było inaczej nie zrobiłaby tego. W ocenie Sądu odwołująca była świadoma, że wysokość podstawy wymiaru składek wpłynie na kwotę świadczeń

w związku z macierzyństwem ubezpieczonej, co nie ma jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia, z uwagi na pozostały, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i poczynione na jego podstawie ustalenia. Ponadto wysokość zadeklarowanych podstaw wymiaru składek mieściła się w ustawowych granicach i nie była przedmiotem zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie I. G. (1) w świetle zgromadzonego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 18 ust. 8 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Natomiast z mocy art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie

przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może jednak przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10 (ustęp 3).

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacającą składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy I. G. (1) faktycznie wykonuje działalność gospodarczą, co skutkuje obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65). Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej

w sposób ciągle nie jest rozumiana, jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32).

Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03, OSA w B. 2004 nr 1, s. 51; por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy-wkładka 2004 nr 7, poz. 16)

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględniać wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przeгляд Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że I. G. (2) zarejestrowała działalność gospodarczą wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego tj. zasiłku chorobowego i macierzyńskiego wypłacanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Organ wskazał, że skarżąca zakładając działalność gospodarczą była w ciąży. Zakwestionował fakt prowadzenia działalności gospodarczej wskazując, iż wnioskodawczyni nie wykazała w toku postępowania kontrolnego, że faktycznie rozpoczęła działalność gospodarczą.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego niewykonywania przez wnioskodawczynię działalności gospodarczej w spornym okresie jest nieuzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał możliwość ustalenia przebiegu zdarzeń i ułożył się w logiczną całość, która przekonuje Sąd o tym, że odwołująca od dnia 1 kwietnia 2014 roku rzeczywiście rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, polegającej na świadczeniu usług porządkowych. Nie ma wątpliwości, że pod względem formalnym odwołująca spełniła wszystkie warunki wymagane przy rejestracji działalności gospodarczej, co rodzi domniemanie, że była ona faktycznie prowadzona, a oprócz tego skarżąca przedstawiła dowody potwierdzające tę okoliczność (zeznania licznych świadków, dowody zakupu materiałów, sprzedaży usług, wykonywania czynności na rzecz poszczególnych osób), natomiast organ rentowy nie wykazał okoliczności przeciwnej.

I. G. (1) w ramach działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą BELLA I. G. (1) zajmowała się wykonywaniem usług sprzątnięcia lokali mieszkalnych i biurowych na terenie Ł. w okolicach W., do którego często podróżowała, z uwagi na wyjazdy służbowe męża i fakt posiadania tam bazy klientów. Jak ustalono przed zarejestrowaniem działalności

gospodarczej odwołująca była osobą czynną zawodowo wiele lat pracowała za granicą, a po powrocie współpracowała z mężem przy prowadzeniu działalności gospodarczej polegającej na prowadzeniu restauracji, pracowała też w niej na podstawie umów zlecenia.

W czasie rozpoczynania działalności gospodarczej wnioskodawczyni była w początkowym okresie ciąży. W ocenie Sądu czymś naturalnym i uzasadnionym okolicznościami – brak własnych dochodów i pełnej ochrony ubezpieczeniowej, było podjęcie przez wnioskodawczynię prowadzenia działalności gospodarczej w branży, która nie wymagała specjalistycznych wiadomości i znacznych nakładów finansowych.

Wskazać dodatkowo należy, że stan zdrowia I. G. (1) pozwalał jej na wykonywanie usług w dogodnych dla siebie dniach i godzinach, a ponadto mogła liczyć na pomoc męża, który ją woził i wnosił cięższe środki przeznaczone do sprzątnia.

Liczni świadkowie powołani przez wnioskodawczynię będący jej klientami oraz świadek w osobie męża ubezpieczonej potwierdzili w zeznaniach, okoliczności podjęcia przez skarżącą decyzji o otwarciu własnej działalności gospodarczej oraz reklamowania swoich usług. Wnioskodawczyni i świadek jednolicie zeznali, co do rodzaju wykonywanych przez wnioskodawczynię czynności oraz sposobu nawiązywania współpracy. Nadto fakt wykonywania poszczególnych usług sprzątnia potwierdzają przedstawione faktury. Jednocześnie ustalono, że wnioskodawczyni nie zlikwidowała, ani nie zawiesiła swojej działalności gospodarczej i planuje podjąć próbę jej kontynuowania po odchowaniu córki.

Z prowadzonej działalności gospodarczej od dnia jej rozpoczęcia do momentu wystąpienia niezdolności do pracy odwołująca osiągała regularne dochody, wnioskodawczyni co prawda odnotowała stratę po trzech miesiącach działalności, ale nie była ona znacząca, zwłaszcza biorąc pod uwagę początkową fazę działalności.

W ocenie Sądu wykonywana przez wnioskodawczynię działalność wykazuje cechy zorganizowania i ciągłości, zatem może być uznana za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W zachowaniu wnioskodawczyni przede wszystkim uwidacznia się zamiar dążenia (woli) do uczynienia z działalności gospodarczej stałego (ciągłego) źródła dochodu. Do takiego wniosku prowadzi fakt, iż w okresie po narodzinach dziecka wnioskodawczyni nie zrezygnowała z prowadzenia działalności.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika w sposób oczywisty, że wnioskodawczyni podejmując działalność gospodarczą była w 2 miesiącu ciąży i oczekiwała na poród dziecka. Jednak argumenty podniesione przez organ rentowy, że wnioskodawczyni zarejestrowała działalność gospodarczą i podała wysoką podstawę składek na ubezpieczenia społeczne po to, by móc skorzystać z wysokich świadczeń w związku z wiedzą, że jest w ciąży - w obliczu faktycznego wykonywania tej działalności nie mają znaczenia dla sprawy. Brak jest bowiem podstaw prawnych, które wykluczałyby możliwość podjęcia działalności gospodarczej przez kobiety w ciąży, chociażby jedynym powodem do jej podjęcia była możliwość uzyskania ochrony ubezpieczeniowej.

Bezspornym w sprawie jest to, że wnioskodawczyni wykazała podstawę składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 8.000,00 zł za miesiące od kwietnia do czerwca 2014 roku, natomiast za miesiąc lipiec 2014 roku w wysokości 2.064,52 zł.

Organ rentowy zakwestionował wysokość deklarowanej przez wnioskodawczynię podstawy składek na ubezpieczenia społeczne, w tym znaczeniu, że ocenił je jako powód, dla którego wnioskodawczyni zarejestrowała działalność gospodarczą, aby właśnie móc skorzystać z tego tytułu ze świadczeń ubezpieczeniowych przysługujących po narodzinach dziecka wypłacanych od wysokiej podstawy.

Tymczasem zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 21 kwietnia 2010 roku II UZP 1/10, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.). Sąd Najwyższy wskazał, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu (art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej), a ubezpieczeniu chorobowemu na

zasadzie dobrowolności (art. 11 ust. 2 ustawy systemowej). Objęcie ochroną ubezpieczeniową wiąże się z powstaniem obowiązku opłacania składek. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, w myśl art. 20 ust. 1 ustawy systemowej, określa zawsze podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, jedynie z ograniczeniem wynikającym z art. 20 ust. 3 ustawy (podstawa wymiaru składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe nie może przekraczać miesięcznie 250% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale). W rezultacie zakwestionowanie zadeklarowanej podstawy wymiaru składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe powoduje także zakwestionowanie podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe. Analiza art. 18 ustawy systemowej prowadzi do wniosku, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność została określona inaczej niż w przypadku ubezpieczonych, co do których podstawę tę odniesiono do przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 4 pkt 9 i 10) lub kwoty uposażenia, wynagrodzenia bądź innego rodzaju świadczenia. Łączy się to ze specyfiką działalności prowadzonej na własny rachunek i trudnościami przy określaniu przychodu z tej działalności. Z tych względów określenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne ustawodawca pozostawił osobom prowadzącym pozarolniczą działalność, stanowiąc w art. 18 ust. 8 ustawy, że podstawę tę stanowi zadeklarowana kwota, z zastrzeżeniem jej dolnej granicy w wysokości 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale (w brzmieniu obowiązującym przed 27 grudnia 2008 r.). W konsekwencji w przypadku tych ubezpieczonych obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ich wysokość nie są powiązane z osiągniętym faktycznie przychodem, lecz wyłącznie z istnieniem tytułu ubezpieczenia i zadeklarowaną przez ubezpieczonego kwotą, niezależnie od tego, czy ubezpieczony osiąga przychody i w jakiej wysokości. W odniesieniu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego tych osób ustawodawca zastrzegł, jak wskazano wyżej, górną kwotę graniczną podstawy wymiaru składek w wysokości 250% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Inaczej rzecz ujmując, wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób prowadzących działalność pozarolniczą w przedziale od 60% do 250% przeciętnego wynagrodzenia zależy wyłącznie od deklaracji ubezpieczonego, nie mając żadnego odniesienia do osiąganego przez te osoby przychodu. Po stronie osoby prowadzącej pozarolniczą działalność istnieje zatem uprawnienie do zadeklarowania w granicach zakreślonych ustawą dowolnej kwoty jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, wobec czego sposób w jaki realizuje to uprawnienie zależy wyłącznie od jej decyzji. Ingerencja w tę sferę jakiegokolwiek innego podmiotu jest więc niedopuszczalna, chyba że ma wyraźne umocowanie w przepisach.

Wskazać należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia lub w ogóle nie podjęto, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. sygn. III UK 133/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2008, Nr 7-8, poz. 114, str. 332; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. I UK 240/09, LEX nr 585723; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. II UK 186/09, sygn. LEX nr 590235; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. sygn. I UK 221/09, LEX nr 585715/.

W niniejszej sprawie brak zatem podstaw do uznania, iż w spornym okresie wnioskodawczyni działalności gospodarczej nie prowadziła, a co za tym idzie nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 kwietnia 2014 roku, bowiem wykonywała w jej ramach usługi i osiągała stały dochód, a nadto nie zakończyła działalności w związku z narodzinami dziecka i zamierza ją kontynuować. Organ rentowy nie wykazał przy tym, że wnioskodawczyni takiej działalności nie prowadziła i nie prowadzi.

Zatem z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, od dnia 1 kwietnia 2014 roku I. G. (1) niewątpliwie, w ocenie Sądu, podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Jeszcze raz należy podkreślić, iż cechą prowadzenia działalności gospodarczej jest prowadzenie jej w sposób zorganizowany i ciągły. Jednocześnie osoba, która podjęła pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo, jeżeli nie ma innego tytułu do ubezpieczeń, od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności do dnia jej zaprzestania, bez względu na to czy w ramach danej działalności osiąga przychody czy też ich nie osiąga, jeżeli pozostaje w gotowości do prowadzenia tej działalności.

W postępowaniu odwoławczym przed sądami powszechnymi prowadzonym w oparciu o przepisy postępowania cywilnego ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c. spoczywa na ubezpieczonym, który z faktycznego niewykonywania działalności gospodarczej wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczona udowodniła, iż poczynając od 1 kwietnia 2014 roku prowadziła działalność gospodarczą, w związku z czym Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawczyni za zasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz I. G. (1) kwotę 60,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 11 ust. 2, w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wypożyczając akta rentowe..

21.12.2015r.